

Đánbà

Tuần báo xuất bản ngày thứ sáu

NAM THU 6 - SO 230 - 18 FEVRIER 1944

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : N° 76 WIELÉ, - HANOI - TÉL : 479

MỎI SỐ 0435

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về :
LA DIRECTRI E DU
Tuần-Báo Đán-Bà
76, WIELÉ - HANOI

BA THÁNG 4.500
SÁU THÁNG 8.00
MỘT NĂM 15.000
CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

VÀI ĐIỀU XỬ' THỂ TRONG KHI TRÁNH NẠN

SEPT LEGAL
INDOCHINE
N° 4.22491

TỪ khi có những trận ném bom trên các thành phố Bắc-kỳ, phần đông dân chúng các thành phố tuân theo sự hiểu dụ của các nhà chức trách đã rời khỏi thành phố về trú ẩn các tỉnh nhà hay các vùng quê. Những nỗi vất vả của sự rời dời cố nhiên bạn dân bà chúng ta gánh vác nhiều nhất ấy là không kè những sự xúc động về tình cảm trong khi chúng phải rời bỏ nơi ăn chốn ở quen thuộc. Những người có quê hương bản quán và ở quê hương lại có nhà cửa sản sàng của mình trong lúc này, thực là những người sung sướng. Sự tránh nạn đối với những người ấy chỉ là một sự dọn nhà về chỗ ở mới, vẫn giữ được sự tự do như khi ở thành thị. Như thế hỏi họ có còn đáng phàn nàn ca cẩm cái nỗi thiếu điện thiếu nước chẳng ? Phải biết rằng những sự bức dọc vì không được đủ mọi sự tiện dụng đèn nước và cả những sự lo sợ pháp phòng vì trộm cắp cũng vẫn không tổn hại tinh thần bằng những sự khùng bố mỗi khi có còi báo động kéo lên ở thị-thành. Tôi đã nghe thấy nhiều bà trong cảnh tránh nạn thân tiên ấy không rút lời phàn nàn và luôn luôn ca tụng những cảnh thân tiên ở thành thị, dè bủ những sự lúi xui bất tiện ở thôn quê. Không biết thích cái chỗ ở ở, khoảng thời gian lánh nạn ở nhà quê của những người sẵn cơ ngơi ấy đáng lẽ dễ chịu chỉ là một chuỗi dài những ngày buồn tẻ mình lại hẳn học với mình. Nhưng thôi, nhà vẫn là nhà của họ, họ có ca cẩm bức dọc trong nhà thì cũng không ai biết đấy là đâu. Cái cảnh của những người không có quê hương phải lánh nạn ở nhờ, còn có nhiều chỗ cần phải đề tâm, giữ ý.

(Xem tiếp trang 8)

Chuyện riêng

HỎI. — Bạn tôi con nhà giàu, học thức khá tâm tình trung hậu và đa cảm. Yêu hai lần, tự mình tỏ tình trước mà đều bị thất vọng. Lần thứ hai này bạn tôi đau đớn quá, bao nhiêu thư tỏ tình thăm hỏi chỉ được trả lời bằng từng cảm ơn. Bạn tôi muốn nghĩ đến cái chết. Tôi rất thương hại muốn an ủi bạn tôi rủ đi buôn cho khuấy khỏa thì bạn tôi lại không thiết đến tiền, khuyên bạn về quê thì chỉ sợ cảnh quê càng gọi buồn, càng nung cái trí liêu thân của bạn. Bà hãy chỉ cho tôi một lời khuyên bạn. Người bạn chân thành.

TRẢ LỜI. — Tôi có một phương thuốc nhiệm mầu có thể giải được nhanh chóng cái bệnh thất tình của bạn cô. Nhưng phương thuốc ấy phải là bức cha mẹ hoặc người nào có quyền nghiêm khắc với bạn cô mới cho bạn cô uống được. Phương thuốc ấy là cảm bạn cô không được ngồi nhàn, phải làm việc và làm việc thật nhiều, làm việc như một kẻ khổ sai. Ấy thế là bách bệnh kẻ cả bệnh thất vọng tình cũng phải tiêu tán. Xin cô đừng tưởng tôi riêu cợt mỉa mai, lời khuyên rất đúng đắn đây cô ạ. Các cô gái đa cảm đa sầu thường hầu hết đều là những cô gái nhàn rỗi và bởi đa cảm đa sầu nên mới dễ vương vẩn tơ tình để đến nỗi mang thất vọng ! Bạn cô thất vọng về tình cũng là lẽ dĩ nhiên. Người đàn bà không có lòng tự cao, tỏ tình trước thì chẳng mấy khi

được đáp lại tình yêu một cách chân thành. Người đàn ông không bao giờ thích những người đàn bà dễ dãi, trong tình trạng họ cũng muốn phải tranh đấu phải chèn ép thắng như ở bãi sa trường. Sau này muốn tìm hạnh phúc trong tình ái thì nên trải qua được đến đáp xứng đáng, bạn cô hãy biết tự cao tự giữ cái giá trị mình. Có chẳng thấy bướm đi tìm hoa chứ hoa có bao giờ tìm bướm ?

HỎI. Vợ chồng tôi lấy nhau mấy năm đã được một trai. Chúng tôi rất yêu nhau, đồng lao cộng tác xây đắp hạnh phúc gia đình gây tương lai cho con trẻ. Không ngờ mới đây tôi nghe một tin đồn là vợ tôi thường phải ngược xuôi buôn bán, đã có ngoại tình với một người thầu khoán nợ. Đ. qua, người này tuy không có việc gì phải qua lại chỗ ngụ của vợ chồng tôi mà nay lại kiếm cơ qua lại, làm quen quá cấp. Tôi rất phân vân chiese vợ tôi sa ngã làm tan vỡ hạnh phúc gia đình. Giờ tôi nên xử trí ra sao với người đàn ông nợ và với vợ tôi. V.P.

TRẢ LỜI. -- Nghi ngờ mà ông chưa để lộ cho vợ biết hoặc hành động róng nảy hấp tấp ông là người đàn ông rất t. an trọng! Nhưng khéo đừng thần trọng quá mà hóa nhu nhừ ra. Sự rình rập tuy để tiện nhỏ t. hen; nhưng nếu muốn tìm một cách xử trí vẹn toàn thì cũng không sao tránh khỏi bắt đầu bằng sự rình rập được! Song đừng nên rình rập để m. g. bắt được quá tang, ông chỉ nên rình rập ý tứ của vợ ông mà thôi! Người đàn bà ngoại tình cô biết che dấu lỗi mình khôn khéo đến đâu đi nữa cũng không thoát khỏi con mắt tinh tế của người chồng dụng công khám phá! Ông cứ dò la ý tứ vợ ông một cách khôn khéo và sáng suốt thế nào ông cũng biết được sự thật. Còn vợ ông quý đã sa ngã khi đó ông sẽ xử trí tùy lương của ông, nếu vợ ông mới chỉ xiêu xiêu thì ông nên tránh cho vợ ông sự gặp gỡ với gã kia. Ông không cho đi buôn bán nữa bắt tạm nghỉ ít lâu, gã kia có đến nhà, ông ra mặt lạnh-đạm, hai bên quá có ý tứ thấy thế tất phải s. h. ai mà thôi những ý nghĩ ám-muội. Nếu vợ ông không nghe lời ông, ông hãy thi-hành quên người chồng, nói rõ sự nghi-ngờ và tuyên-bố rõ ý định ngăn-cấm của ông. Khuyến ông dù thương yêu vợ đến đâu dù đại-lượng đến đâu nhưng nếu thấy vợ có ý ngoại-tình thật ông cũng nên tỏ một thái-độ khắc-nghiệt khinh-bí, chứ đừng van nài khuyên lơn ngọt ngào. Người đàn bà nông nổi nhẹ dạ thấy chồng thế lại tưởng cái lỗi của mình là nhỏ, b.ết ăn năn càng sâu mãi vào tội lỗi, Đợi cho biết hồi quá ông hãy thương yêu như cũ.

THU LINH

Chiếc Giày Nhung

Vừa cuối hạ sang thu bản hiện... được các hàng nhung, ẹp kh. tuyết sát, đủ các m. tốt vào b. : nh. thời nay, không hàng nào sánh kịp, dùng giấy th. rất đẹp lại b. , mong quý bà ch. i. c. .

maison

QUÊ LAM

n. 6 rue de la Laque

PHỐ CHÁ CÁ CŨ

HANOI

NHỮNG Y LAN MAN

Gởi Lữ ĐỨC (Vinh)
Đ. V.

“Người ta bảo: Miệng hoa thốt ra lời ngọc. Nhưng những miệng hoa ấy có thể tự kiểm chế mình khi tức giận khỏi thốt ra những lời « đá » không?”

Thật thế, lúc bình thường là lời ngọc, là tiếng oanh nhưng trong cơn giận là lời gị, là tiếng gị thì tôi không dám nói, Vì có... nịnh dâm.

Có ai lúc tức giận không nói một vài câu tàn tệ. Đề rồi khi nguôi nghĩ lại mới thấy hối hận. Nhưng đã muộn rồi. Ta đã để cho lòng tức giận sai khiến, dù trong một lúc. Nhưng đôi khi cũng có thể gây ra một niềm ân hận suốt đời.

Lúc nào cũng bình tĩnh tự chủ, không để cho cái tính nóng nảy, bộp chộp lấn quyền.

Lúc nào cũng tự kiểm chế, sai khiến được mình thật rất khó. Nhất là với các bạn trẻ vốn rất nhiều lòng tự ái. Và lúc nào cũng muốn giữ phần tửang về mình.

Đã đành là một đức tính tốt, nhưng nếu nhiều quá thì lại thành ra người không biết phục thiện.

Ở trên đời này tất cả mọi người và mọi vật xấu hay tốt, đều do cảm tình của mình nhiều ít mà ra cả.

Rất hiếm người giữ được công bằng trong lúc phê bình một người, hay một vật, mà mình sẵn yêu hay ghét.

Chẳng hạn như:

Thấy một cô thiếu nữ mặc chiếc áo trắng đi qua. Cô ấy thích màu trắng, luôn luôn mặc màu trắng.

Nếu mến cô ta sẽ bảo: Cô ấy là người rất giản dị. Trông cô e lệ đáng yêu quá? Thực là trong trắng ngây thơ.

Và một cô khác mà ta cũng có nhiều thiện cảm. Cô này thích mặc áo màu, và thay đổi luôn. Ta cũng có một câu đẹp để khen ngợi:

« Tuổi trẻ là tuổi của sắc màu, nhí nhảnh như một con chim khuyên, thế mới là hiện thân của sự sống. Nàng là một bông hoa để tăng thêm sắc thắm cho vườn đời. v.v. »

Trái lại, nếu có một chút ác cảm. Ta sẽ lập tức nhìn bằng một đôi mắt khác ngay:

Cô ấy giống như người trong tranh. Quanh năm chỉ mặc độc có một chiếc áo. Để không bao giờ được giặt tẩy nhũ. Nào ai đã trên gheo gì mà then thùng thế kia?»

Và:

Chao ơi! xanh, đỏ, lục, tím, vàng như đồng bóng. Người chứ có phải cái giá mặc áo dân

Có cái gì mà nhí nhảnh nhí nhảnh. Ấy đại khái như thế cả, đúng với câu: Thương thì trái ăm cũng tròn, ghét thì bờ hờn cũng méo.

Gần đây, bên tai ta lúc nào cũng nghe than-phận về nạn đói ăn mặc mủ. Các cô thiếu-nữ đi chợ. Các bà nội tướng trong gia đình thì chẳng nói làm gì. Đẳng này ngay các ông, mà sự chi tiền đều do tay bà lo liệu cả. Thế nhưng đi đâu cũng nghe các ông tính chuyện gạo, chuyện mắm. Đành rằng các ông có lòng lo giúp bà một phần như thế thì qui thực đấy. Nhưng nếu quá thì tôi e những người chưa được hạnh hạnh biết ông họ sẽ có thể nhầm ông là một « ông bép » chẳng.

Và lại những chuyện chung lo như thế, ta chỉ nên nói trong nhà và khe khẽ thôi.

(Xem tiếp trang 5)

PHỈ NGUYỄN SÁNH PHU'Ọ'NG ĐẸP DUYÊN CU'Ồ'I RỒNG

Rặng các bạn gái đang mơ ước một mối duyên lành trong ngày xuân thắm
TRUYỆN NGẮN của NGỌC HOÀN

Chợt thức giấc sau một giấc mơ đêm ảo, Lòng Ngọc quận chúa không tài nào ngủ yên được nữa. Nàng trần trọc thân canh, rồi khi nghe tiếng dơi chim không thức quen thuộc lơ lửng ngoài cửa sổ, nàng vùng trở dậy, sửa lại xiêm y, ra tựa lan can.

Luồng gió sớm xuân nhẹ nhàng thổi. Những khóm hoa mai trắng xoá, những cụm hoa đào đỏ tươi rung rinh múa theo 1 điệu nghệ-thường thiên nhiên ở phía chân trời hồng ửng, mây tím hiên-hoà bơi trong bầu không khí thanh bình.

Đứng trên gác Phượng Lâu, tâm mắt thu gọn cả bao nhiêu màu sắc tươi trẻ của tạo công trong 1 ngày xuân-thử, Lòng Ngọc có cảm giác như hãy còn đương phiêu diêu trong giấc mơ êm đi đêm qua.

Đêm qua.....

Một mình thơ thẩn bên hàng lan-can trên toà Phượng-Lâu tựa rờ những vầng son, chói lóa những gấm vóc mà vương phụ Tần-Mục-Công cho xây đề riêng tặng con gái quý quạo chưa nhận thấy trăng xuân tha thướt có một vẻ đẹp huy hoàng, phong nhụy, thật không khác cái vẻ kiều-diễm đương kim của trong tuổi mười lăm.....

Phải, xuân nay, nàng đã tới tuổi mười lăm và theo như tục lệ cổ-truyền, đức phụ-vương đã sai các quan đi chu du khắp giang sơn Tần-Quốc để kén cho ngôi 1 vị giai tử, mà kết quả vẫn hồ như không được mấy may... Là vì... Là vì Lòng ngọc đã đặt ra một điều kiện khắt khe:

Vốn thông minh sẵn tự trời ngay ngày mới lớn, không cần ai truyền bảo, Lòng-ngọc đã có tài thời đồng sinh thành những điệu tuyệt vời... Trong nước, chỉ người nào cũng tài thời đồng sinh có thể họa lại được với quận chúa thì hãy đến mà thử quả cầu tự gác Phượng Lâu gieo xuống.

Tài nghệ của nàng vốn là thiên bẩm; đã là thiên bẩm thì rất dễ đến được chỗ tuyệt đối; vậy dám hỏi còn kiếm đâu ra 1 bậc kỳ tài có thể cùng Lòng- Ngọc sánh đôi?

Không buồn về nỗi gấm trời thiếu kẻ anh tài đáng cùng nàng chung hưởng hạnh phúc, Lòng ngọc vẫn ngày ngày vui tươi trong gác Phượng Lâu mỹ-lệ với những điệu bất buông siêu việt...

Thi đêm qua, trong ánh trăng xuân óng ả, nàng ruyenthị nữ đối lò trầm ngát rồi đem ống sinh ngọc thổi lên 1 khúc tiêu tao... Điện bật khoan, tựa tiếng chim phượng, qayện theo khối trầm thơm, bay bổng trong lòng trời xanh êm...

Rõ, bổng... lạ chưa... Trong gió xuân bay hây, nàng nhận rõ có tiếng họa lại véo von. Không tin ở giác quan mình, nàng ngừng bật tiếng thổi rồi chú ý lắng tai nghe. Không, nàng không nhầm... Tiếng họa vắng vắng đưa lên một thanh âm phảng phất, mơ hồ, khi gần khi xa, như phát ra từ một cõi u-linh. Rõ cũng ngừng bật...

Lòng-ngọc phân vân... Nàng tựa mình bên án, lòng không thôi thắc mắc vì cái tiếng họa bí mật chẳng kém phần phong trong âm điệu nàng vừa được nghe.

Chợt, tự trên thềm-không, về phía tây nam, hiện lên một đạo hào-quang ngũ sắc. Một vị phong-lưu công-tử áo bạc mũ lông, cuối trên lưng con chim phượng vùn-vụt bay trong làn ánh sáng chói lóa...Chàng xuống gần Lòng-Ngọc rồi cho con phượng đậu ngay bên án. Chàng cất giọng ấm như giọng chim canh, bảo người thiếu-nữ xinh-đẹp:

— Ta là thần ở núi Họa-Sơn, vâng lệnh Ngọc-Hoàng thượng-đế xuống nói cho nàng rõ: Nàng cùng ta vốn có tiền duyên định sẵn bằng những tiếng sinh, tiếng địch tuyệt vời. Đức Thượng-Đế truyền rằng: đến ngày Trung-thu, nàng cùng ta sẽ nối duyên cầm sắt. Nàng khá ghi lòng...

Đoạn, chàng lấy ra một ống ngọc-tiên và ra hiệu cho con chim phượng hót múa...Tiếng sáo của chàng, điệu múa của chim, hòa hợp theo một nhịp uyển-chuyển, say sưa, khiến Lòng-Ngọc ngây người thưởng thức.

(Xem tiếp trang 9)

Muốn biết gia - lễ ta xưa thế nào, nay nên thế nào?

hãy đọc

VẤN ĐỀ CẢI CÁCH
LỄ - TỤC
VIỆT-NAM

Tập khảo-luận có giá-trị về các lễ tục của nước nhà

của

TRÚC - KHÊ

Gia: 1.500

LE-CUONG - 75, Pansier, HANOI
xuất bản

NHỮNG Ý LAN MAN

(Tiếp theo trang 3)

Đầu phải là chuyện đề nói trong phòng khách.

Có một hôm, tôi đến ăn cơm ở nhà một bà bạn. Trước khi vào bàn tôi đã được nghe người ta nói chuyện ăn tiền, nhất là chủ nhân.

Nói mãi đến nỗi tôi đâm ra hối-hận, là đã trót nhận lời ăn cơm nhà bạn, vì thêm một người tất nhiên chủ nhân sẽ tốn thêm một chút.

Cứ toang toang lên là mình ăn tiền nhiều, rất nhiều như thế để làm gì? Nếu không định kể tốn với khách thì cũng hợm là mình giàu: Thời buổi này đắt đỏ như thế đấy, mà ta đây vẫn có làm tiền để tiêu.

« Quý phái » hai chữ ấy bây giờ hình như phổ thông lắm. Người ta dùng luôn luôn, đến nỗi gần mất cả hai nghĩa chính của nó. Họ có thể chia như một động từ ăn hay uống:

Tôi quý phái, chị quý phái....

Chữ quý phái ngày nay không phải để chỉ những con nhà giòng giõi cao quý nữa.

Quý phái là đẹp, bất cứ về đẹp gì, đẹp vul, đẹp buồn đẹp lộng lẫy, hay đẹp đơn sơ cũng đều « Quý phái » được. Quý phái là giàu, là hát hay, nói chuyện giỏi.v.v. là tất cả. Tôi đã nghe những câu như: Trông chị ấy mặc bộ pyjama, ngồi may bên cửa sổ, thực là « Quý phái » quá! Chị ấy ăn nói « quý phái » 1ạ. Trông giáng đi « quý phái » nhỉ!

LIÊU DƯƠNG

(còn nữa)

XEM TRONG SỐ SAU:

SƠN NAM HẠ TRẦN

thơ của HẠNH CẦN

NHỮNG NGƯỜI IAO XANH

bút ký của TRÚC ĐƯỜNG

và bài thơ thứ hai đáp lại

thơ Trương Hận của

NGUYỄN-BÍNH

Gửi Bạn Hoàng - Trần

Bài thứ nhất đáp lại thơ Trương-Hận

Đêm nay khêu tỏ tim đèn,
Gửi Hoàng-Trần, bạn mới quen, đôi lời.

Tôi thương khi bạn tôi cười,
Tôi buồn khi bạn tôi ngồi lặng yên.
Dưới trần có một nàng tiên,
Đề rơi cánh trắng trong miền sót thương.
Gió về đánh loăng màu sương,
Trăng khuya bóng lá trong vườn nhạt phai.
Bên đèn nghĩ truyện ngày mai,
Bạn ra sao nhỉ? Mà hoài xuân - xanh.
Ôm câu ngán truyện Vỹ - sinh,
Nước lên chỉ thiệt thân mình mà thôi.
Bài thơ bạn gửi nơi tôi,
Đọc bao nhiêu lại ngậm ngùi bao nhiêu.
Hỡi ơi! chưa xê sang chiều,
Tôi không muốn bạn để liêu - dung nhan.

Chưa đi đã tưởng quá - quan,
Chưa vu-quy đã muốn làm vị - vong.
Tự mình đắp núi ngăn sông,
Tự mình đây ái tâm lòng mình đi.
Bạn ơi! rồi để đèn gì?
Nêu không đèn một ngày kia...lỡ làng.
Duyên xưa nát đá tan vàng,
Kén đồ chọn bên mà sang, ai cười.
Nỡ đem tài sắc một đời,
Ngồi trông bóng xê nhớ người ngày xưa.
Giăm cầm cả một hôn thơ,
Khi chưa nhạt biếc khi chưa phai hồng.
Người xưa hẳn cũng vui lòng,
Khi nghe tin bạn sang sông, gặp đò.
Giấy nào đốt chẳng thành tro,
Nỡ đem mộng héo mà vô hoa tươi.

« Huống còn nhan sắc chi tôi,
Những toan son phấn... » Trời ơi! Bạn lắm.
Dù bao năm bạn âm - thầm,
Thì trắng vẫn cứ ngày rằm trăng trong.
Giấy vẫn giấy vũ chưa chùng,
Cánh vàng nhụy thắm còn phong đầu mùa.
Chẳng qua bạn quá thờ ơ
Vội nhan-sắc với giấc mơ gia - đình.
Tự cho là kẻ thật - tình,
Vậy nên cứ tưởng rằng mình nhạt phai.

Bạn ơi! xuân hãy còn dài,
Mưa đêm tạnh, nắng ngày mai lại hồng.
Đã không vương thủy tròn chung,
Xuốt đời ai đứng bên sông một mình.

Tự nhiên nói truyện tâm tình,
Của người bạn mới quen mình lạ chưa.
Nhưng mà chung một hôn thơ,
Kể chi rằng cũ hay vừa mới quen.

Đêm nay khêu tỏ tim đèn,
Dâng năm mươi hạt ngọc lên tặng người.

NGUYỄN-BÍNH

NƯỚC TRONG NGUỒN

TRUYỆN DÀI của THU-THU

Chiều Xuân

Thân tặng Kim Thanh

Sống giữa huy hoàng thấy sót sa,
Phương trời con có hiểu tình ta ?
Chiều xuân mây đáp màu quan-tái,
Đang dở đường trần bước một xa.

(Đàn bà xuân Quý Mùi)
THÚY-HÀ

Mưa bay lất-phất vương hoa lá,
Mây trắng la đà phủ khắp thôn.
Chiều ấy, một chiều xuân lạnh lạnh,
Đường về như dục nỗi thương con.
Nhưng ai gặp gỡ vui sum họp
Ta nữ chia lìa thẹn sắt son.
Đường vắng thăm gieo bao bước vội,
Gió chiều lùa mái tâm lòng đơn.
(Có em năm trước đau duyên chị,
Vắng mẹ xuân rồi khổ phận con).
Ngõ cũ đây rồi, hoa cỏ lạ,
Nhà xưa khác hẳn ngán-ngờ buồn.
Thân thờ đón hỏi người trong ngõ,
Ngõ-ngác trông vời nẻo cuối thôn.
Lá rụng, mưa bay, đào thắp thoáng...
Song cái, hiên lạnh, vắng hoàng-hôn.
Lời hoa mái nghĩ không còn lệ,
Gấu trúc thêm buồn chạnh thấy con.
Ta gọi muôn trùng mưa gió lạnh,
Về đây mong sẽ ấm tâm hồn.
Nhưng ôi, hy-vọng, trong vô-vọng,
Thân chiếc cam về với bóng đơn.
Con ở nơi nào ?.. Xuân vắng vẻ!
Hoa đào từng cánh rụng đầy thôn...

THÚY-HÀ

1944

Phương mang ghê ra sân ngồi đọc sách và hong tóc cho không khô. Bình chạy sộc vào, giăng quyền sách ở tay Phương kêu lên:

— Trời đất, quý thần ơi! định học lấy chột hay sao thế này? Vừa mới thi xong hôm qua hôm nay đã lại học rồi! Học không kịp thở à?

Phương cười:

— Vớ được cuốn tiểu-thuyết ở bàn thì cầm xem chơi chứ học với hành gì đâu.

Bình ném quyền sách lên mặt chiếc trống kê gần đây:

— Tiểu-thuyết cũng vớt đi. Hãy tẩy sạch sách ít nhất là một tháng đã, để bỏ cái thi giờ tù túng học thi vừa rồi. Đi, đi chơi đi.

— Đi đâu?

— Đến nhà Liên. hôm nay nó làm tiệc trà thật tất cả các bạn trong lớp mừng những người đỗ, an-ủi những người trượt.

— Mọi cá các anh ấy à?

— Không, chỉ có vài anh và bọn mình thôi.

— Nào thì đi. Đợi tớ sửa soạn một tí.

Phương vào trong nhà.

Bình đứng lại ngoài sân ngắm giàn mướp nặng trĩu những quả, dặn với:

— Mau lên nhé!

Thoáng cái, Bình chưa dêm xong giàn mướp có bao nhiêu quả, đã thấy Phương đứng cạnh. Bình ngạc-nhiên nhìn Phương ăn mặc chỉnh-tề, đầu tóc gọn-ghe:

— Chóng thế à?

— Có gì mà không chóng. Thôi đi đi chứ. Quái! sao Bình nhìn mình lỗ cá mắt ra thế?

— Mình chịu. Phương sửa soạn đến nhanh. Đã hay không đánh phân sáp, nhưng vẫn cái tóc mặc cái áo ít ra cũng phải mười lăm phút, đằng này không đầy một phút! Chẳng trách bao giờ cũng nhất lớp chửi đi đâu mất phút nào!

— Nào có phải thế, tại tính mình suên-sòng quen rồi.

Bình vừa theo Phương ra cửa vừa nói:

— Phải hãy mong suên-sòng được như anh! Suên-sòng mà trông vẫn có vẻ lịch-sự! Nhưng giá anh chịu-khó đánh tí phân tí sáp và mặc áo hàng màu thì nổi lắm đây!

Phương cười:

— Thế à?

Câu hỏi có vẻ lên bên thơn-ngây làm cho Bình chợt nảy một ý tưởng ranh-mãnh Bình đứng lại bảo Phương:

— Ở phải đây, hãy quay lại nhà Phương đánh tí phân. Mình đánh phân đi với Phương không đánh phân mình ngượng làm sao ấy huống chi hôm nay dự tiệc trà

Phương phải đánh tí phân cho long-trọng.

Phương chôi đây đây:

— Không Phương không đánh phân. Vẽ, thế từ trước Bình và các chị ấy vẫn đánh phân mà mình không đánh có sao đâu.

thích nên chúng nó vẫn bảo Phương lập dị đây!

Phương hiểu « chúng nó » đây là gồm có cả Bình. Nàng ngạc-nhiên không ngờ một cái ý thích của mình khác với chúng bạn lại bị chúng bạn hiểu lầm đến thế? Nàng chưa biết biện bạch sao với Bình thì Bình đã nói tiếp:

— Chúng nó còn bảo rằng Phương lập dị thế để người ta chú ý đến Phương hơn.

Bình làm-bầm thêm một câu tiếng pháp: une sorte de co-quetterie!

Nói xong, Bình nhìn Phương có vẻ hí-hả đắc-thắng như một kẻ chọc tức được ai. Bình chờ xem Phương tức giận cái kính. Nhưng Phương không tức giận, mặt Phương buồn so lại. Phương hỏi:

— Thực à?

Giọng ghen ngào như sắp khóc! Bình chợt nhận thấy tất cả sự nhỏ nhen của mình và của chúng bạn. Không hiểu sao hôm nay Bình lại thổ lộ với Phương những lời tàn-nhẫn ấy mà lẽ ra không bao giờ Bình nên thổ lộ dù Bình và các bạn có nghĩ thế! Bình tự biết mình độc ác nhất lúc này là lúc Phương sắp cùng Bình và các bạn hội họp trong một bữa tiệc trà có cái danh-nghĩa thân mật luyện ái, Bình thấy sự độc ác của mình càng đáng thông-trách bởi nó có thể làm cho Phương có những ý nghĩ chưa chất mĩa mai về tình bè bạn giá trá! Lòng hồi hận quá sôi sảng, Bình thốt nhiên nắm tay Phương khẽ nói:

— Phương tha lỗi cho Bình. Đáng lẽ Bình không bao giờ nên nói thế bình như hôm nay Bình bị ma ám.

Phương mỉm cười cái cười gương và tề tể. Nàng lặng lẽ cầm mặt đi, như không chú ý đến Bình đang rào bước theo bên. Bình tưởng Phương giận, đèn sát bên Phương nhìn vào tận mặt Phương, năn nỉ:

— Nhé, Phương đừng giận Bình nhé.

Phương lắc đầu.

— Không Phương không giận Bình mà!

— Thế sao Phương cứ làm làm lì lì ra thế!?

— Không vì Phương nhớ tới một chuyện khác. Phương không giận Bình và các bạn đâu, Bình đừng băn khoăn

Quá vậy, Phương không hờn giận ai, lời phẩm bình chưa chất của các bạn khiến Phương sợ nhớ tới một chuyện xảy ra lúc Phương còn học năm thứ nhì ban nữ sư phạm. Một chuyện cũng có những chỗ na ná như chuyện này và Phương cũng là nạn nhân sự bất công của các bạn! Ngay ở ban sơ học Phương đã tỏ ra có khiếu về các môn toán

(Xem tiếp trang sau)

SẼ XUẤT BẢN, NGAY TRONG THÁNG SAU, TẠI SAIGON

MƯỜI BÀI

TÂM SỰ

Tập thơ tâm-sự của NGUYỄN BÌNH làm trong dịp pua chơi Nam Kỳ

Chỉn một số rất ít trên giấy Hoa tiên, mỗi bản 13\$. Các bạn đặt tiền trước đều được những báo có chân dung và chữ ký của tác giả. Các đại lý muốn có sách bán đều phải đặt tiền trước từ bây giờ được trừ hoa hồng 30%.

Thư từ và ngân phiếu:

M. NGUYỄN-BÌNH

50 Geynemer Saigon

DOCTEUR

HIYY

18. RUE RICHAUD, 18

(Đầu phố Hai-Vô)

HANOI

Chuyên-môn về:

Bệnh Đau - Bả

học là những môn học mà hầu hết các nữ sinh đều cho là đáng ghét nhất trong chương trình học. Phương đứng đầu lớp về môn này và cái địa vị khôi nguyên Phương giữ mãi cho đến hết bậc trung học bấy giờ. Nhưng trong năm thứ hai ban sư phạm, thì cái sự giỏi các môn toán học của Phương phát biểu một cách rực rỡ quá làm sững sốt cả những giáo sư. Đáng lẽ giải được đúng những bài làm về toán pháp như kỳ là học đa số học, hình học, v.v.. theo như cái trình độ của học sinh năm thứ hai, đã kể là giỏi rồi, thì Phương lại còn có cách giải khác, sáng suốt hơn, gọn hơn, hợp lý hơn. Một người phải có sức học vượt xa cái sức học đương nhiên mới có thể nghĩ ra được. Thành thử những bài làm của các bạn đồng lớp dù có đúng con số kết luận như của Phương mà vẫn kém xa Phương về sự diễn giải, trình bày. Bài làm của Phương không những được làm kiểu mẫu trong lớp mình mà lại còn được đem làm kiểu mẫu ở các lớp đệ lâm và đệ tứ niên. Nhưng được cái vinh dự này, cái vinh dự Phương không hề cố tình tìm nó đến với Phương dễ dàng và tự nhiên như khi Phương làm bài, thì Phương lại bị các bạn có ý xa lánh trước Phương không nhận thấy. Tâm tính thẳng thắn và nhũn nhặn nàng không hề ngờ các bạn đồ kỵ mình. Mãi một hôm kia, vào giờ toán pháp, Lịch một người bạn đồng lớp và đồng bàn với Phương, bị bà giáo nghiêm mắng về tội không cố gắng, Lịch về chỗ tức tối bảo Phương:

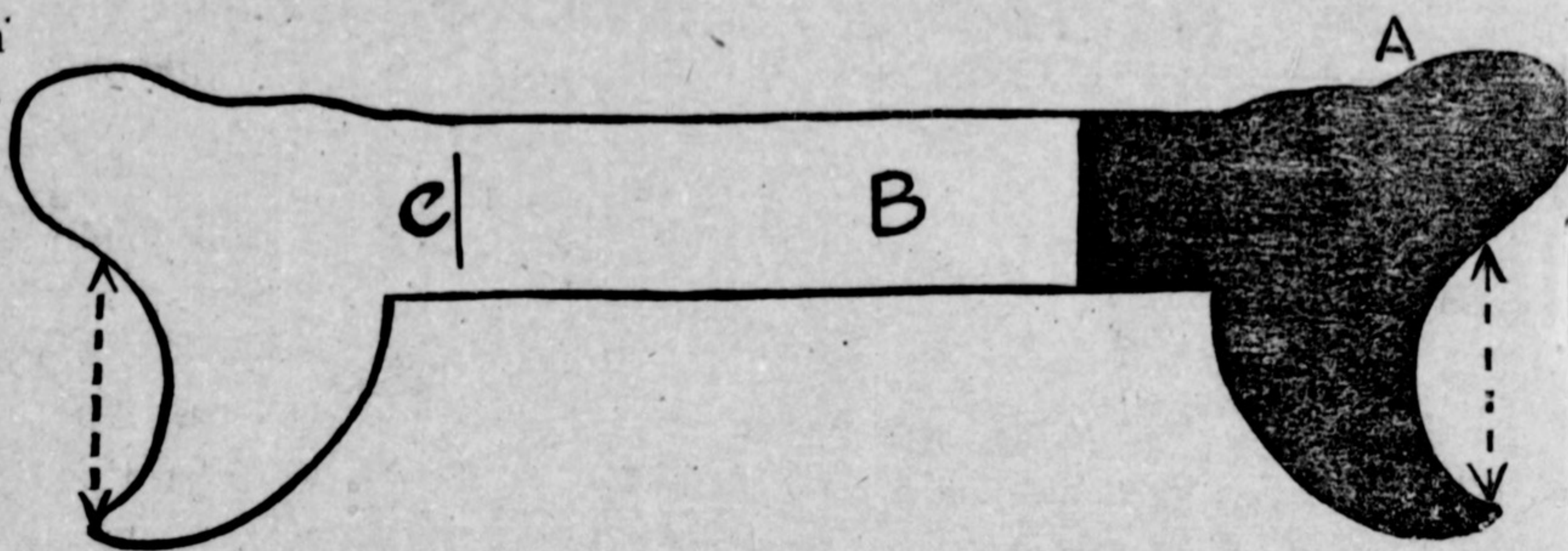
THU-THU
(Còn nữa)

Việc trong nhà Khăn quàng bằng len đan

Mua laine Zéphyr, hay laine bouclette, hoặc laine genevieve A. Bắt đầu đan miếng đầu, đan ngang (xem hình vẽ A) trừ dần hai bên cho xuôi thành cánh bướm. Lúc còn độ 25, 30 mũi thì dừng trừ nữa, cứ để thế mà đan thẳng cho thành một đoạn dài (B) quàng ở cổ. Đo vào cổ khi nào vừa đủ vòng, trừ một chỗ trống (C) để nút mũi khăn qua chỗ ấy. Đầu này phải thêm dần mũi ra, triệu triệu ít, triệu

dưới, giòong nào cũng thêm một mũi. Đan khăn này bằng *point de riz*. Quàng rất đẹp trông thanh nhã và lịch sự, nhưng về mùa xuân đã ít lạnh, chị em có thể dùng khăn mỏng, kết nœud ở vai, hay đan mẫu khăn ấy bằng laine cũng đẹp.

Đan chỗ cổ ngắn rồi đầu khăn cài bằng cúc agnès luôn dưới nœud. Nœud đan liền với hai tua Đan aiguille và laine Zéphyr trắng rất đẹp.

Vài điều xử thế trong khi tránh nạn

(Tiếp theo trang nhất)

Đi chỗ xa lạ, điều cần nhất là phải lấy lòng người xung quanh phòng lúc tắt lửa tối đèn thế mà nhiều người đã quên mất sự khôn ngoan này. Tự tưởng mình là người thành thị thì có quyền khinh bỉ kẻ quê mùa, họ vào ở nhờ hay thuê tạm gian nhà của dân quê chật phách, họ tưởng như họ có thể sai khiến được cả người chủ nhà quê mùa của họ. Rồi, nào tự tiện thay đổi nơi ăn chốn ở bày biện ngênh ngang, chiếm hết những chỗ tốt, gạt chủ nhà xuống nhà bếp nhà ngang. Ấy là không kể những sự hạch lạc

tim bắt kiếm đồ ăn thứ uông. Những người đi tránh nạn này mang theo với họ tất cả sự hóm hỉnh dai các róm ;

«Nhập gia tùy tục», không bao giờ cái câu xử thế khôn ngoan này lại đáng được ứng dụng triệt để như trong thời buổi này là thời buổi mà sự dơng tề rất cần thiết. Người thành thị về tránh nạn các thôn quê ta phải ăn ở sao cho dân quê đừng mất cảm tình với chúng ta, và đừng có một quan niệm không tốt với người thành thị.

Đ. B.

PHỈ NGUYỄN SÁNH PHƯỢNG ĐẸP DUYÊN CƯỜI RỘNG

(Tiếp theo trang 4)

Nhưng sau 1 khúc ngắn, còn người tài-hoa đã vội cắt ống tiêu đi và xé lại gần Lộng-Ngọc, toàn nắm tay nàng. Lộng-Ngọc giật mình mở mắt:

Nàng vừa qua một giấc chiêm bao..

Sau khi được con gái quý thuật lại cho nghe giấc mơ kỳ dị, Tần Mục Công sai ngay một vị quan thân tín đến núi Họa Sơn, lòng tìm trang phong lưu anh tuấn mà Lộng Ngọc đã gặp trong mộng đêm trước. . .

Đúng tiết trung thu, vị quan nọ đưa về triều một chàng trẻ tuổi, mũ lông áo bạc, hình dung thanh nhã, Lộng ngọc nhận ra đúng con người đã đem tài nghệ làm ngây ngất lòng nàng trong cái đêm xuân huyền ảo trước kia. . .

Chàng xưng danh là Tiên Sử. Muốn chắc chắn mình không lầm, Lộng ngọc yêu cầu chàng cho nghe một khúc ngọc tiêu. Sau mấy lời khiêm tốn đáng yêu Tiên Sử dạo luôn một bản thần kỳ, có thể khiến gỗ đá cũng phải say mê.

Khúc thứ nhất, Tiên Sử gọi về nhè nhẹ.

Đến khúc thứ hai, chốn hoàng cung bỗng có mây che bốn hướng.

Tới đoạn thứ ba thì tiếng tiêu đã rú về được một đôi bạch bạc múa liêng trong không và một đàn chim loan chào mừng riu rít.

Tần-Mục-Công rất đổi bằng lòng, mà quận chúa Lộng Ngọc thì băn khoăn tự nhủ:

— Chính là người chồng mà ta chờ đợi. . .

Ngay đêm thu đầy gió trăng ấy, Tần-Mục-Công ra lệnh cho đôi trẻ làm lễ đuốc hoa. . .

Xuân năm sau, đôi vợ chồng đã chung sống được gần nửa năm mà tương chừng tuần trăng mật còn có thể kéo dài mãi mãi. . .

Những buổi sớm, những buổi chiều, gái Phượng Lâu rộn rã tiếng sinh, tiếng địch hòa hợp trong một nhạc điệu đắm say.

Mới xuân trước, gặp nhau trong giấc mơ trắng mà thành duyên tơ tóc. Nay lại đã mùa xuân!

Đề kỷ niệm cuộc hội ngộ diện huyền một đêm gương nga vắng vắng, Tiên Sử lấy nhạc khí ra giữa vườn mai trắng dạo lại cho vợ nghe khúc « Họa Sơn ngâm », khúc tiên bất hủ đã khiến nàng băng khuôn, thả má trong giấc mộng năm xưa...

Khúc nhạc vừa dứt thì tự đâu bay đến một con PHƯỢNG và 1 con LONG.

Phượng đậu bên Lộng Ngọc. Rồng đậu bên Tiên Sử. Đôi linh vật đều ngoan ngoãn phục xuống, chờ lệnh.

Tiên Sử vui mừng bảo người yêu:

— Ta cùng em vốn là tiên trên thiên giới. Cuộc nhân duyên ở chốn nhân gian không thể kéo dài được nữa. Nay đã đến lúc mà đức Ngọc Hoàng muốn triệu chúng ta về. Vậy em hãy quên đi tất cả những cái gì có vương vấn bụi trần rồi cùng ta lên chốn Bồng Lai hưởng hạnh phúc bất diệt...

Chàng lên lưng rồng. Nàng lên lưng phượng. Đôi vật cất hồng cánh trong bầu trời xanh biếc đâm ánh trắng ngà...

Thị nữ vào tái chuyện với Tần Mục Công. Đứa vương học buồn, tự bảo:

— Thề ra duyên Rồng-Phượng không thể có cho người trần tục, mà chỉ dành riêng cho các vị ở trên thiên giới hay sao?

Đêm 11 tháng Mạnh Xuân,

Gláp Thân

NGỌC - HOÀN

Gia chanh

Cách phơi đậu petits pois cho xanh

Đậu hòa lan tức là Petit pois khi mua phải lựa thứ thật già và hột đậu vẫn còn nguyên trong quả. Mua về cứ bỏ nguyên quả đậu ra sàng khi nào đậu thật khô sẽ đem vào, tách đậu ra lấy hột, như thế thì đậu giữ được màu xanh tươi. Không nên: Phơi đậu non, đậu sẽ tóp lại. Phơi đậu để cả hột đậu ra nắng, màu đậu sẽ trắng ra. Đậu này là một món đồ ăn rất cần cho những nhà có trẻ con. Năm nào cũng nên phơi nhiều. Để cả năm. Khi ăn, phải ngâm đậu với nước ấm ấm một ngày cho đậu nở đều.

Đậu hòa lan hộp

Cũng làm như năm

Làm cà rỳ bột

Nửa cân nghệ thật già. Hai lang bột mùi khô, hai lang ớt khô. Đại hồi, quế chi, đinh hương mỗi thứ một lang. Tán nhỏ như bột giấy kỹ cho vào chày. Trước khi trộn phải lược nghệ cho chín, thái khoanh như đồng xu, đem phơi khô sẽ tán. Màu cà rỳ phải vàng sẫm mới là đúng cà rỳ ăn - bọ.

Dấm gạo

Một lít thóc nếp, sấy cho hết châu — Cho thóc vào nồi đun cho thóc nở ra. Thóc nở bưng búp vừa trông thấy hột gạo, đổ ra ngay. Cho thóc vào một cái vại. Rồi đem cứ một lít thóc là bảy lít nước dứa, một lít rượu. Để trong một tháng. Phải đầy thật kín hơi. Khi ăn, cũng phải nấu cho sôi lên hãy ăn không có nước dứa tươi có thể làm dấm bằng nước lã. Cứ mỗi lít nước lã phải cho thêm nửa thìa đường cát trắng.

Dấm chuối

Mười quả chuối lá, chuối tiêu, hay chuối tây, thứ nào cũng được. Bóc vỏ, thái ra làm ba. Cho vào một cái hũ to rộng miệng. Cũng đem một lít rượu là 7 lít nước dứa, để tới khi trên dấm có một lớp váng dày và đục như miếng dứa nạo, nếm dấm chua rồi thì vớt chuối bỏ đi. Dấm phải đầy rất kỹ, đừng cho ruồi muỗi bay vào trong.

VÂN-ĐÀI

TRẢ LỜI ĐẸP

Cô NGUYỆT.— 1) Không ai dùng sữa trâu để xoa mặt bao giờ, không nên cần kỳ lắm. Tiệm nhất là dùng sữa người hoặc lait d'amande douce. 2) Lait démaquillant tổ hay xấu là tùy ở những chất làm ra nó chứ không phải là ở sự đặc hay loãng. Thứ lait ấy cũng tạm được. 3) Bôi tay nên dùng crème d'amande hoặc muốn hà-tiền thì làm cách này: lấy huile d'amande hoặc dầu lạc dầu dừa pha với nước nóng rồi ngâm tay vào đấy độ 5, 10 phút. 4) Tập thể thao để cho cân đối và mềm mại như thể là tập lấy khỏe và đẹp. 5) Đã dạy đàn ở những số cũ, nói nãi sợ nhảm.

Bà VƯƠNG.— 1) Tay khô và răn reo là do máu xấu, bây giờ bà nên uống thuốc bổ huyết và mỗi ngày ngâm tay vào nước muối nóng chừng 5 phút. 2) Làm massage tóc có thể được lắm. Bà làm theo cách này: Rẽ tóc thành nhiều đường nhỏ. Lấy bàn chải nhỏ như bàn chải đánh răng làm

dầu olive nguyên chất (nếu không có lên hiệu thuốc cân những thứ này: huile de Ben 50 gr, teinture d'ambre 50 gr, essence de citron 25 gr) Chải lên da đầu cho thấm. Bọc đầu lại bằng một chiếc khăn, giữ nguyên thế trong một đêm, sáng hôm sau lấy ngón tay ấn lên da đầu, đi từ đỉnh đầu tới gáy. Xong, gội đầu bằng thứ thuốc này: Savon de 50 gr, savon blanc rpe 50 gr, dầu dừa hoặc olive 50 gr, rượu 90° 30 gr, glycérine 30 gr, résorcin 5 gr, terpinol 5 gr.

Trộn đều tất cả lên rồi đem rửa sạch, nó sẽ thành một chất Shampooing gội sạch vô cùng. Ngay trong thi gội bằng bột kết hoặc tranh tùy ý. Nếu không muốn phiền thì làm massage bằng thứ lotion capillaire của chúng tôi mua dùm ba tuần trước cũng tốt.

Bà QUỲNH.— 1) Ngoài ba mươi ta, nên trang điểm một cách khác. Phần dùng làm Fond de teint nên dùng màu ocre foncé. Sơn dùng dùng màu rục rở nữa, má hồng cũng thế. Áo nên dùng màu huyền (ta gọi là tam giang) Chớ có đeo kiềng. Đeo một chuỗi

hạt ngọc thì hơn. Cổ nhiên chưa phải là già song chớ nên lờ lợt quá. 2) Đã gửi hai lọ lait d'amande douce vào bà.

Cô SINH.— 1) Crème Tser đây ở đất lắm, nhưng 15\$ là 40 gr. Nếu cô không giàu lắm thì nên làm lấy thứ crème này mà bôi, cũng tốt đáo để;

1) Blanc de baleine 200 gr
2) Cre vierge 50 gr
3) Dừa chuốt đã vắt nước 100 gr.

Trộn đều đun vào song, đánh luôn tay, sôi chừng 15 phút đổ vào lọ dùng dần. 2) Đánh má hồng lên cho hơn một chút nữa.

Cô HOÀNG.— 1) Đã gửi la d'amande douce và lotion capillaire. 2) Đánh phấn dậm ở cằm lợi ở má. 3) Thoa son dậm hơn ở môi dưới.

Cô THANH (Chủ) Em cô vừa vì con cáo nữa.

Thống chế FÉTAİN đã nói:

Bản chức san-sóc mọi cách sốt-sắng đến vận-mệnh các người. Các người hãy theo ta và tăng lợi các hưởng-quan ở gần các người tức là các bậc đã nhận được mệnh-lệnh của ta. Trước kia các người đã có duyên-có đề mong-mỏi; ngày nay, Bản-chức mang đến cho các người những nguyên-do đề tin-tưởng Bản-chức tin ở các người, nên vẫn tin ở vận-mệnh của Quốc-gia.

ĐÃ CÓ BÁN

Con Đường Mới Của Thanh Niên

của **VŨ-NGỌC-PHAN**

Quyền sách giáo dục rất có giá trị mà nam nữ thanh niên Việt-Nam cần phải đọc để biết con đường lên noi theo, hồng-trang những cái dở và theo những cái hay trong lúc tình thế bất buộc nam nữ thanh niên phải có bản lĩnh. Sách dày một 200 trang, in rất đẹp tại nhà in Trung-Bắc. Bản thường: 2p20 — Bản đặc biệt: hết

Đang in: Trên Đường Nghệ Thuật — Văn học bình luận của **VŨ-NGỌC-PHAN**

Trên 200 trang: Bản thường 3p.00; Bản đặc biệt: 15p.00

Sắp xuất bản; **CỎ DẠI** — Ký ức của **Ô-HOÀI**

Nhà Xuất Bản Hà-Nội — Vũ-gia-trang — Thái-Hà-Áp — **HANOI**

Thư từ gửi cho **Mme HAN THANH**

THU' TIN

Đã nhận được mandat của quý vị kể dưới đây vậy xin cảm tạ.

Ông Thánh Tao (Vinh) bà Mai thủy Khánh (Vientiane) bà Zarzelli (Tuyên Quang) cô Nguyễn thị Thu (Phước Yên) bà Trần văn Lương (Qui nhơn) bà Vĩnh Phúc và Librairie Hương Giang (Huế) bà Bích Ngọc Phố yên ông Đào đức Mùi Saigon bà Băng Tâm (Fort Bayard, ông Huỳnh Bá Đôn Cái Bè, ông Hoàng Khuê (Kompong apen) bà Nguyễn xuân Dương Thanh hóa, bà Lê kinh Chương Faffoo, ông Lê văn Giàu Thủ đầu một, cô Vũ thị Nhật Quảng yên, ông Mai Lĩnh Hải phòng, bà Nguyễn duy Bản Quảng yên, ông Due Nha trang, cô Đinh thị Nam Trà cú, cô Bích Thủy Faffoo cô Cung thị Chi Uông bí, ông Nam Tân Hải phòng, cô Augustine Huỳnh Thiên Long Mỹ, bà Đào huy Hách Thanh hóa, Mene Nang Khammeth Đông Hới, bà Đặng vũ Tiên Nam Định, cô Henriette Lan Soctrang, ông Mai Lĩnh Hải phòng.

Cô KHUÊ Ninh Bình. — Coa gái không nên uống café trẻ tâu.

Ô. TRINH - THÚC - HOÀNH. — Gởi thư cho hãng G. M. R. rue Paul Bert Hanoi,

Bà CẢNH Paksane. — Cấn sách đó hết cả.

Thị BỬU. Đáo. — Bà Leclercg không thiếu tiền. Taur bát chỉ đó không tốt, đã gởi thư riêng mừng anh chị và cháu.

Cô THANH-NHÃ. — 1) Đã nhận được 10\$00 và đã đưa cho người mang tiền tờ reçu n° 3976. 2) Coi cách đan ở số báo 142 3) Cách dạy cắt hoa giấy sẽ tặng.

Cô CHUNG Traudamột. — Laine đắt lắm không mua được.

Cô SÂM Namsách. — Hễ có đơn te xin mua gởi cho cô.

Em LÊ Hưng-vên. — Cảm ơn em. Cho biết rõ adresse để gởi báo. T. H.

Bà NGUYỄN-TRỌNG-TUỆ Hải-Phòng. — Mandat đã nhận được.

Bà NGUYỄN-DUY-HUU Thanh-hóa. — Hạn báo mới hết từ 7-10-43,

Bà PHẠM-VĂN BẢO Lai Châu. — hạn báo đến 22-2-44 hết.

Cô TRẦN-TUYẾT-HỮU Nam-Định. — Hạn báo của cô kể từ 6-12-42 đến 9-12-43 vậy cô làm ơn sửa lại Recu cho đúng.

Ông TÔN THẤT TÂM Dilat. — Báo từ số một hết cả.

Cô DZU Huyên-quang. — Mandat số 130 5\$00 cô nhận được đã gửi số xuân.

Ông HOÀNG TUÂN HIỀN Saigon Có gửi số xuân đến rồi xong chờ hi thất lạc 4 số thiếu.

CÙNG MỘT ĐỘC GIẢ Trà-vinh. — Chúng tôi nhận được mandat 10\$ série 015707 n° 015, xong không có thư nân không biết của ai, vậy của độc-giả nào xin cho biết để tiền về sổ sách.

Cô PHẠM-MINH-TRỊNH Bà-ninh Hạn báo đến 11-11-44 mới hết.

Cô PHẠM-THỦY Lạc-hải. — Hạn báo đến 1-11-44 hết.

Ông NGUYỄN PHÚC NGIỆP Đông-Đàng. — Hạn báo cũ 20-2-44 hết và hạn mới đến 21-8-44.

Cô CẨM-THẠCH Vinh. — Hạn báo hết từ 29-11-43 vì cô mua có 10 tháng thôi.

Bà NG. VĂN-VANG (Fort Bayard) mandat đã nhận được, hạn báo của bà đến 23-4-44 hết.

Bà ĐÀM-THẾ-NINH (Hải-giang) Mandat số 182 cô nhận được, vẫn gửi báo liên tiếp, song chắc bị thất lạc. đã gửi 4 số thiếu.

Ông PHẠM-PHÚC (Fifoo) Báo vẫn gửi liên tiếp, song chắc bị mất, đã gửi thường 3 số thiếu.

Bà ĐÀO HUY-HẠCH (Thanh-hóa) Hạn báo mới đến 22-6-44 hết, đã gửi 2 số báo thiếu.

Cô HENRIETTE LAN (Sông-trang) Hạn báo mới đến 25-9-44 hết, thiếu số nào xin cho biết sẽ gửi bù.

TR. — Rất cảm động về cử chỉ của bạn. Vẫn khỏe mạnh, làm việc nhiều gấp đôi. Vui vẻ và tin tưởng vô cùng.

Giới - thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn :

1) « Thơ-văn mùa xuân » giá 6\$00 do nhà sách Đại-La gửi tặng; vậy xin cảm ơn nhà xuất-bản và giới-thiệu cùng bạn đọc.

Các bác-sĩ khuyên : không nên gội đầu bằng xà phòng, bột tạt hạ tóc vô cùng. Cũng đừng gội đầu bằng bồ kết hiền phúc mất thời giờ.
Hãy gội đầu bằng thuốc :

TIỆN VÔ CÙNG :

Nhanh — Tách gàu — Tóc lại ánh mượt.
CHEVELO Còn giữ cho da đầu đủ chất mỡ để nuôi tóc.
CHEVELO Có chất chắt riêng rất tốt để phòng và chữa những bệnh rụng tóc, rụng tóc và mọi về tóc và da đầu.

BÁN TẠI

GÓ-ĐA — Các hiệu thuốc — Tạp hóa
MAI-LINH Hanoi — Haiphong — Saigon
Ở xa mua gửi 2p.50 (ca cước) về
MAI LÍNH — HANOI

THANH • HƯƠNG

BIỆU BÁNH KHÉO NHẤT HANOI

ĐỦ CÁC THƯ BÁNH MÚT LỐI TA,

NHẬN LÀM BÁNH Đám CƯỚI

48, Phố Phúc-Kiến

HA NOI

MỘT TỜ TUẦN BÁO
MÀ TẤT CẢ MỌI NGƯỜI
ĐỀU NÊN ĐỌC :

NƯỚC NAM

Mỗi Số 0\$15

Một Năm. 7\$00

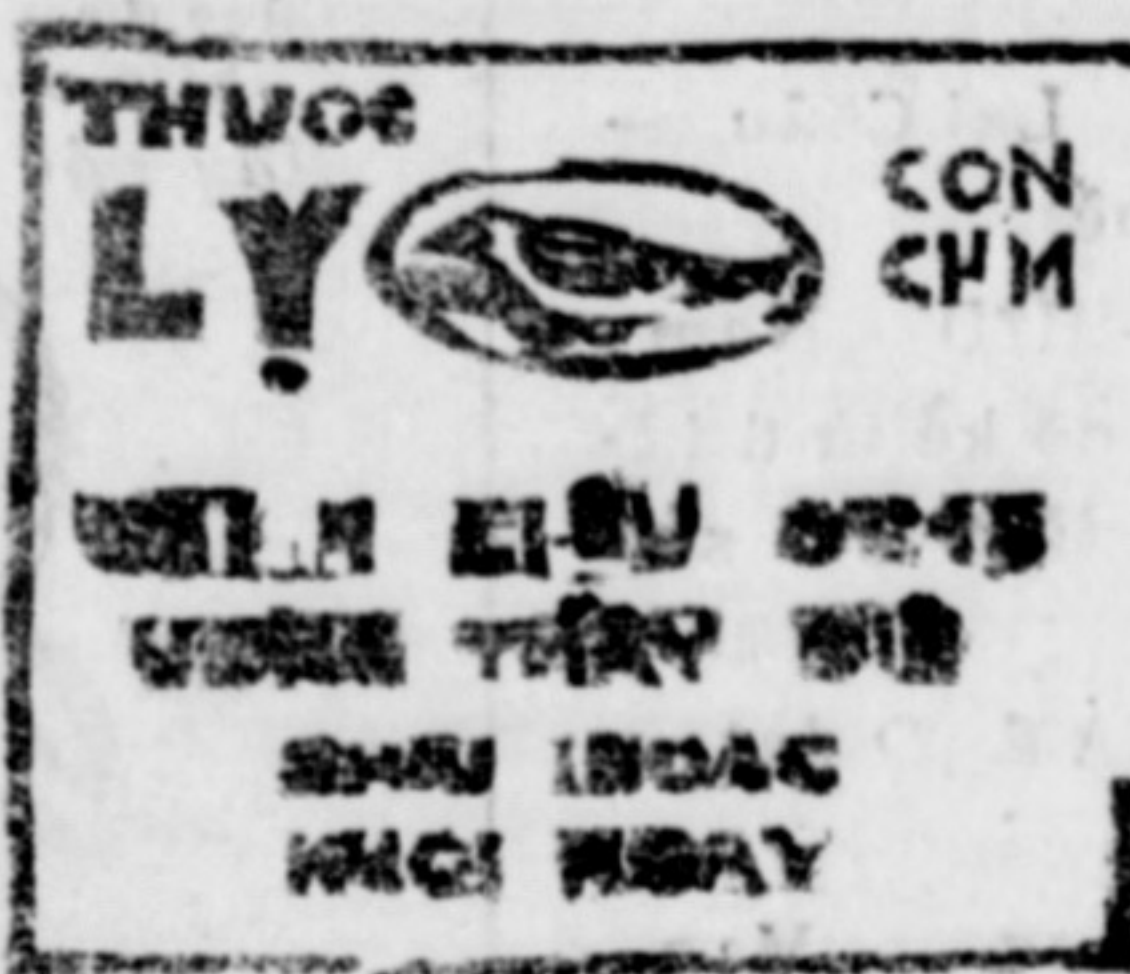
Chủ Nhiệm

LƯƠNG NGỌC-HIỂN

97, Phố Hàng Gai

HANOI

VU-DINH-TAN

NGÀI MUỐN CÓ
nhà lầu
và ô-tô
nên mua
VE SỐ
ĐÔNG - PHÁP
một đồng
1 số

Tổng Phát Hành 78, — Lạch - tray — HAIPHONG

ỢU VANG

CHATEAU

tho'm, ngon và bổ huyết

CÂN ĐE Y HAI ĐIỀU:

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ ông đốc học HAO) là đáng tin cậy vì đã cứu được nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đẫm. Có 2 thứ

Có hai thứ : 6p.00 và 4p.00 — Hạng đặc biệt 8p.

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (con sâm Cao - Ly chưng lấy nước cốt) Đại tài bổ dưỡng người già yếu Thanh niên nam nữ gây ốm bệnh nhược. Ve

Ve lớn : 6p.00 ; nhỏ 4p.00 — Hạng đặc biệt 8p.

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG ;

TRỊNH - VÂN - HẢO

9, Rue de Vassouigne, Tândinh - Saigon

THUA GI' AU MỸ!!!

Tổng Đại-lý toàn Trung — Bắc-kỳ
NÊN (dèncây) hiệu Mặt Trăng của người Annam mới chế thấp đã sáng bền lại không hơi.
CAO DƯƠNG ĐẠI BỒ một thứ thuốc đáng gọi là vua thuốc bổ chế bằng cả 1 con dê và 27 vị thuốc bắc

Hỏi lại : **BUI-NAM**
105, Lê-Lôi — HANOI Tél. 47

RA ĐỜI TỰ NĂM 1921, THUỐC BỔ

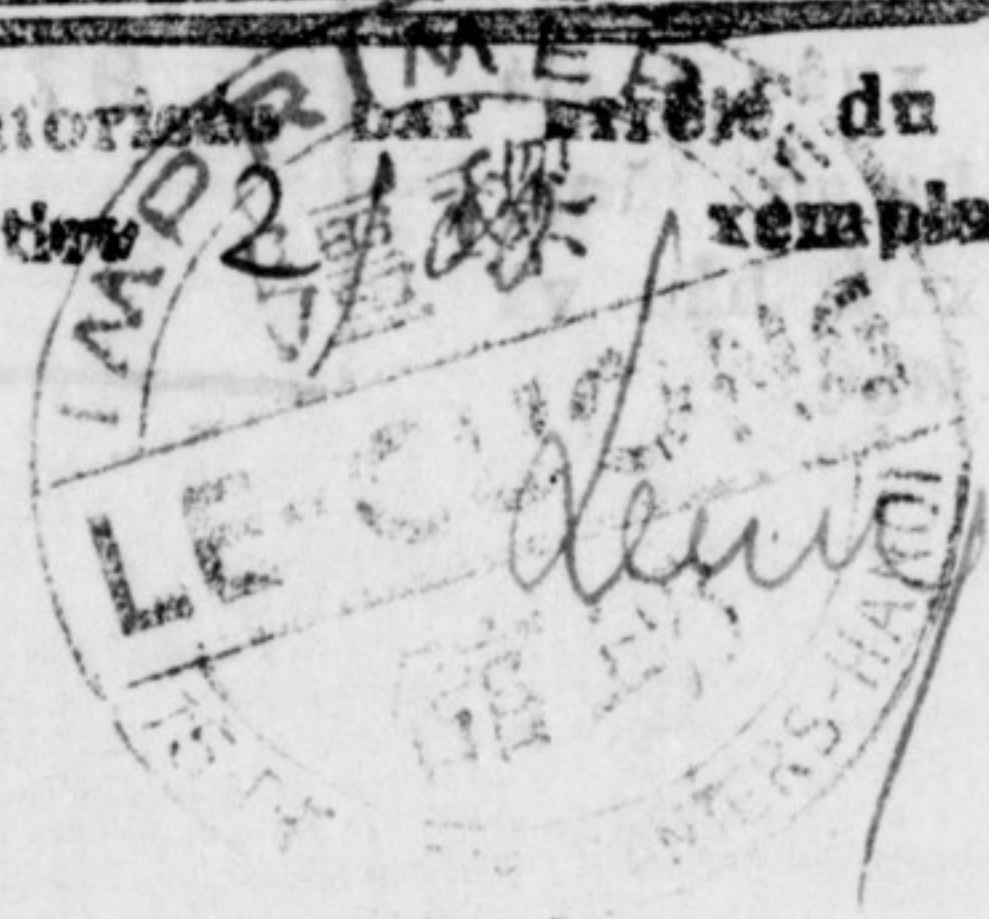
CỦU-LONG-HOÀN
VỎ BÌNH-DÂN

đã từng làm danh - dự cho nghề làm thuốc Việt - Nam
KHẠP XỨ ĐÔNG - PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN - NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ
Hộp 2 hoàn : 1p95 Hộp 4 hoàn : 3p70 Hộp 10 hoàn : 9p00 Giá đã kiểm-xiốt

TỔNG PHÁT-HÀNH Bắc-kỳ. Ai-lao và phía bắc Trung-kỳ

ETABLISSEMENT VẠN-HÓA N° 18 RUE DES CANTONNAIS — HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1930
Imprimerie Lê-Cường, 21, rue des rempaires La gérance LƯU THỊ-YEN dite THUY-AN

Handwritten signature